

۱۰۶ - انشاق سماء بغمام

و نیز از حضرت بهاءالله در کتاب ایقان است قوله الاعلی: میفرماید یوم تشقق السماء بالغمام ... مقصود از این آن امری است که مخالف نفس و هوای ناس است ... مثلا از قبیل تغییر احکام و تبدیل شرایع و ارتفاع قواعد و رسوم عادیه و تقدم مومنین از عوام بر معرضین از علماء و همچنین ظهور آنجمال ازلی بر حدودات بشریه از اکل و شرب و فقر و غنا و عزت و ذلت و نوم و یقظه و امثال آن از آن چیزهائی که مردم را بشبهه میاندازد و منع مینماید همه این حجبات بغمام تعبیر شده و این است آن غمامیکه سموات علم و عرفان کل من فی الارض بآن میشکافد و شق میگردد ... و همچنانکه غمام ابصار ناس را منع مینماید از مشاهده شمس ظاهری همین قسم هم این شئونات مذکوره مردم را منع مینماید از ادراک آنشمس حقیقی ... چنانچه میفرماید هل ينظرون الا ان يأتهم الله في ظلل من الغمام .

و از حضرت عبدالههء در خطابه در پاریس است قوله المبین ابر یعنی جسم بشری ... همین طور که این ابر مانع از مشاهده آفتاب است همینطور بشریت حضرت مانع بود که پی بحقیقت مسیح برند .